

Een reisjournaal geschreven a/b van de zeilloger Tecla,
28 juni - 21 juli 1995

Vorbereidingen van de reis.

In het jaar 1995 heb ik wederom 2 aaneengesloten zeezeilreizen geboekt.

Dit zal dan reizen nummer 12 en 13 worden.

De eerste ondernomen zeereis was in het jaar 1989, het seizoen van de maidentrip van de Tecla.

In 1994 heb ik van Jaap en Jennie voor mijn jubileum dat ik 10 x een zeereis met hun heb ondernomen een parkerpen met een inscriptie "10 x Tecla" gekregen en een fles champagne. (deze fles is nog niet op)

In 1995 komen Robbert (m'n neef) met vrouw Chris en haar dochter Emely naar Europa.

de tijd dat ze in Nederland zijn logeren ze in mijn flat op Haardstee 106.

Ongeveer een week voordat ze op 27 juni arriveren maak ik samen met m'n vriendin Jeanine mijn flat in orde.

Er moest nog heel wat gepoetst worden eer dat alles er ordelijk en schoon uitzag. Op dat zelfde moment moest ik ook m'n eigen bagage reisvaardig maken, en dat alles ongeveer tegelijkertijd!! Dit heeft een heleboel spanning in onze hoofden opgeleverd....

In de morgenuren van 27 juni zijn Robert, Chris en Emely (15 jaar oud) veilig in Nederland aangekomen.

Met een huurauto gaan ze een tocht door europa maken.

Op het programma staan o.a Geneve Parijs en Davos.

Na afloop van de trip komen ze weer terug op haardstee 106.

Woensdag, 28 juni 1995..

De bagage is om +/- 13 uur gereed. Dit wordt met Roberts huurauto bij moeder Bender "geparkeerd". Lopend, en een deel met de tram (lijn 25 + lijn 10) gaan we de stad in .

Op het Leidseplein hebben we een broodje gegeten en een drankje gedronken.

Robert kiest een broodje met hollandse hagelslag, echt Nederlands....

Daarna maken we een rondvaart door de grachten en de haven.

Het vertrekpunt is gelegen nabij het Parkhotel en het Vondelpark Deze maatschappij heeft een van de meest zuidelijk gelegen vertrekpunten van alle rederijen.

Daardoor neemt het extra veel tijd (gelukkig) om door de stad te komen.

Na afloop hebben we wat gegeten bij Mac-donalds.

Het is nu 18.45 uur, tijd om naar moeder Bender te gaan en de bagage op te halen. Zo gezegd, zo gedaan.

We (Jeanine en ik) zijn zo vroeg op het tijdschema dat ik zelf nog de trein van 20.25 uur i.p.v 20.50 uur heb kunnen halen.

We nemen van elkaar voor een paar weken afscheid.

Om 21.45 uur passeert de trein het station van Dordrecht.

Ten zuiden van Dordrecht was er een gedeelte van het baanvak waar er een bedrijfsstoring in het seinstelsel was.

Het gevolg was dat de trein soms stapvoets langs de overgangen moest rijden, dan wel dat de overwegsignalering automatisch bij het naderen van een trein geactiveerd moest worden.

Daarom werd er pas per 22.45 uur te Rozendaal aangekomen i.p.v 22.15 uur.

De bus was zoals gewoonlijk mooi op tijd en al aanwezig.

Om 23.30 uur was het dan ook rijden, de donkere nacht in op weg naar de Tecla.

Donderdag 29 juni

Om 04 uur vertrekt de veerboot Pride of Brugges uit Calais naar Dover, alwaar om 05.15 uur wordt aangekomen.
Om +/- 08 uur (ned. tijd) nuttigen we een ontbijt in een wegrestaurant.
Om ongeveer 09.15 uur komen we aan in de marina van Ocean Village te Southampton.
Een nieuwe golf van herkenning gaat in een flits door me heen. De vorige groep gaat nu met hun bagage van boord en de bus in. De vertrekkende groep wordt in Lyndhurst afgezet waar ze nog de dag door kunnen brengen alvorens ze in het begin van de avond de thuisreis naar Nederland aanvaarden.
Onze bagage mag aan boord, de hutindeling wordt gemaakt. Ik krijg omdat er een oneven aantal heren zijn, hut no. 6 voor mij alleen toegewezen.
Dat is de middelste hut aan stuurboord., waar ik al vaker in vertoefde.
Er zijn totaal 7 passagiers, 4 dames en 3 heren, een gezellig kleine groep dus.
Met de groep zijn we de stad een stukje ingegaan op zoek naar zonnebrandolie en een postkantoor.
Toen hierin voorzien was begaven we ons naar het treinstation waar we retourbiljetten Southampton - Bruckenhurst kochten.
Aldaar na 15 minuten sporen aangekomen nuttigden we een lokale pub onze lunch.
Daarna gingen we de heide op alwaar daar runderen en paarden los rondlopen, ik heb daar een paar dia's van gemaakt.
Op de terugweg namen we de bus van het spoorstation naar Ocean Village, alwaar we tot in de marina werden afgezet.
's- Avonds hebben we vertier en de avondmaaltijd aan boord.

Vrijdag, 30 juni 1995.

Vertrek uit Southampton, een zeilreis via de Solent en de Needles naar Swanage, aldaar ten anker...

Zaterdag, 01 juli

Om 08 uur ontbijten we aan dek, heffen dan het anker, en hijsen de zeilen. Ondanks het geringe aantal passagiers gaat dit door goede onderlinge samenwerking uitstekend.
Op weg naar "de overkant", naar Cherbourg, alwaar in de avonduren wordt aangekomen.
Wegens het tij gaan we in de voorhaven ten anker...
Om 23 uur was het tij zodanig dat de sluisdeur en de brug voor ons opengaat. Achter de sluis bevindt zich het z'g dok.
In die ruimte blijft het waterniveau konstant, onafhankelijk van het tij.
's- Avonds laat werd er vuurwerk waargenomen, waarschijnlijk om de:

Zondag, 02 juli in te leiden.

Vandaag heb ik met m'n maat Cor corveedienst.

We hebben geluk, het is een uitslaap zondagmorgen met ontbijtmogelijkheid tussen 09 en 11 uur.

Om 09 uur staat de thee en de koffie in de thermoskannen in afwachting van de uitgeslapen zeezeilers.

Ik ga nog met een deel van de groep een ommetje maken door Cherbourg.

Om 13 uur gaat de sluis weer open, we verlaten Cherbourg in de richting van Guernsey. Het zeilen hijsen inclusief de topzeilen. Deze nemen (in verhouding tot het zeiloppervlakte) nog de meeste tijd. Er is weinig wind, de motor moet merendeel dit gemis oplossen.

Om +/- 19 uur gaan we ten anker in de baai van St. Peterport.

's- Avonds gaan we om 22 uur lokale tijd met de tender aan land.

Maar op zondagavond zijn de pubs niet of veel korter open dan door de week. Alleen wat postkaarten kopen is mogelijk.

Maandag 03 juli 1995.

Om 10.30 uur gaan we weer met de tender aan land.
De geschreven postkaarten gaan nu op de bus.
Mieke en Marijke gaan fietsen huren, Cor, Fred en Dorrette gaan een busronddrit maken.
Na afloop wordt er in een Italiaans restaurant gemeenschappelijk geluncht. Dorrette gaat winkelen, Cor en ik gaan nog naar het zeeaquarium, dat erg tegenvalt.. De opzet is onvoldoende t.o.v het gebodene. Er is n.l vernomen dat daar tevens een z.g onder-watertunnel van glas zou zijn waarbij de vissen in de zee waargenomen zouden kunnen worden. Waarschijnlijk is dit op een andere plaats dan het zeeaquarium.

dinsdag, 04 juli.

Dit is de verjaardag van Eveli, de dochter van Jennie.
Vandaag wordt ze 17 jaar. Velen waren maandagavond naar de wal gegaan.
Ik had me reeds om 23.45 uur in m'n kooi te rusten begeven.
Als anderen tot laat in de kroeg willen zitten is dat hun zaak.
Op dinsdag 00.15 uur kwam iedereen inclusief Eveli van de wal terug aan boord. Er werd luid en uit volle borst "lang zal ze leven" gezongen voor haar.
Er werd een waar feest voor haar aangericht in het dagverblijf dat tot in de kleine uurtjes (+/- 04 uur) duurde.
Om 08.30 uur was er dan weer het collectief ontbijt.
Na 09.30 uur werden door 4 personen totaal alle zeilen omhoog getrokken. Het grootzeil werd in etappes gehesen.
Beurtelings werd een stuk van de piekeval, daarna de klauwval gehesen. In de tussentijd werd de andere val dan op een bolder belegd.
Toen alles stond werd het anker geheven.
Op de wind werd de ankerplaats verlaten in de richting van het kanaaleiland Sark. Daar werd tegen het middaguur aangekomen.
het anker en de zeilen gingen naar beneden. behalve de bezaan , die bleef omhoog om wat beter op de wind te blijven liggen...
Na de lunch (omstreeks 14 uur) werd de groep in 2 x varen met de tender aan land gebracht. (bijboot met hulpmotor)
Aan land gekomen moesten we een ca. 300 treden hoge stenen trap volgen alvorens boven te komen.
Deze trap is tezamen met een betonnen verbindingsdam tussen Sark en Little Sark door Duitse krijgsgevangenen in 1945 aangelegd.
Eerst werd little Sark bezocht. Dit is het kleinste deel van het eiland, maar met de mooiste natuur. We vonden zelfs een openbaar pad naar het geheel zuidelijkst gelegen Venuspool.
Vandaar is er zelf uitzicht op het nog zuidelijker gelegen kanaaleiland Jersey. Terug naar het pad van great Sark.
In een teahouse bestellen we (Fred, Cor, jacqueline, Mieke en Marijke) een high tea (thee, scones, Sark cream en jam), dat ons prima smaakt.
Daarna aanvaarden we de terugtocht naar de verbindingsdam met Little Sark, waar we de trap naar het strand afdalen.
De tender brengt ons weer aan boord.
's- Avonds genieten we van een door Jennie heerlijk toe bereide maaltijd van salade, kip + soort spercibonen. Daarna volgt nog een kaasplateau en nog ijs als dessert toe.
Dit is een waardige afsluiting van Eveli's 17de verjaardag.....

Woensdag, 05 juli 1995

Reis van Sark naar Alderney waar in de loop van de morgen werd aangekomen. Met de tender 'aan wal', voettocht naar de hoofdplaats St. Anne. Bij de plaatselijke handelsbank werd de portemonnee met voldoende Engelse ponden gevuld alvorens verder te gaan. het werd een combinatie van winkelen en telefoneren

(door de andere schepelingen) en terrasbezoek.

Aan het einde van de middag werd er met de watertaxi weer aan boord van de Tecla gegaan.

Donderdag 06 juli 1995

Eerst allemaal aankleden en gereedmaken om op 08 uur te vertrekken. Er is weinig wind, op de motor wordt de baai van Alderney verlaten richting Torquay op het vaste land van Groot Brittanie. De motor blijft aan om "voorbij de rotstuinjies" te komen (zoals Jaap de schipper het noemt.)

De zeilen gaan omhoog en pas daarna wordt er ontbeten.

De motor blijft wegens de geringe windsterkte in bedrijf tot ca. 13 uur. De wind neemt toe, we maken nu goede vaart.

Jennie maakt Chili-con-carne als hoofdmaaltijd, het smaakt ons allemaal prima.

Rond 20 uur komen we in Torquay aan waar de bemanning vakbekwaam de Tecla tegen de kade afmeert.

vrijdag, 07 juli

Erg weinig wind is er voorspelt, er wordt besloten tot het houden van een stilligdag..

De passagiers kunnen de gehele dag de wal op.

Het enige dat wordt vastgesteld is de dinertijd van 19 uur.

Marijke en Mieke gaan gezamenlijk op stap.

Achteraf krijgen we te horen dat ze een treintje genomen hebben naar een plaats in de buurt. Daarna zijn ze nog met een veerboot overgestoken en met een bus teruggekomen. Juiste details omtrent de plaatsnamen zijn me ontschoten.

Van Dorette en Jaqueline krijg ik te horen dat ze gaan winkelen en wat op een terrasje zitten.

Cor, Fred en Ronie willen een flinke wandeling gaan maken.

Als puntje bij paaltje komt gaan we zelfs met z'n vijven op stap.

(Dorette en Jaqueline lopen in het begin ook met ons mee alvorens ze gaan winkelen.)

Eerst op zoek naar bepaalde kledingstukken (jasjes en T-shirts)

Daarna wordt op een terras een starter drankje gedronken.

Na afloop is het al 14 uur geweest, gaan we lunchen.

Een aantal van ons nemen 'chips', een soort vette grove patat al of niet met vis erbij. (kabeljauw ??). Achteraf bevalt dit Cor helemaal niet.

De vis is prima, maar het korstje dat daar omheen zit bevat waarschijnlijk te veel (bedenklijke) vettigheid.

Ik zelf neem een heerlijke pizza met groenten en kaas erop en een beker cola. De dames gaan nu hun weg, en de heren gaan een flinke wandeling maken langs de boulevard. Uiteindelijk lopen we op een weg met daaraan parallel een natuurpad richting Cockington.

Aldaar is een 16de eeuwse smitse die allerlei siervoorwerpen w.o gespen verkoopt. In Cockington zijn ook paardenfarms.

Een groot deel van de weg kan worden afgelegd per paard en wagen a raison van 50 pence per persoon. Torquay en omgeving kent een zeer geaccidenteerd terrein, met hoogten en dalen (zie ook later de dia's) met mogelijke hoogteverschillen van ca. 300 meter.

Na afloop van de wandeltocht zijn we +/- 17 uur weer aan boord van de Tecla. Daar worden de verhalen van de dag uitgewisseld.

's-Avonds maak ik nog een wandeling door het havengebied.

De Tecla ligt aan de binnenzijde van de bakboordse havenpier.

Aan de andere zijde van de haven ligt een replica (zeewaardig)

van een 16de eeuwse zeilschip. Om nog een luchtje te scheppen loop ik via het centrum naar de andere kant van de haven om dit zeilschip van nabij te bekijken.

Op de terugweg nuttig ik nog een vanille-ijs alvorens ik weer aan boord ga.

zaterdag, 08 juli 1995.

We ontbijten op de gebruikelijke tijd van 08.30 uur, tevens heb ik vandaag m'n laatste corveedag.

M'n corveemaatje (Jacqueline) is gisteravond oververmoeid aan boord gekomen en zegt vandaag uit te blijven slapen.

Dorette, haar hutmaat zegt haar te willen waarnemen tijdens de corveedienst. Het klaarmaken van de ontbijttafel heb ik samen met Jaap gedaan.

Met Dorette handel ik de ontbijtafwas af. Jacqueline is nog "geheel van de wereld" en niet aanspreekbaar, en we laten haar rusten. De zeilen gaan omhoog en we vertrekken uit Torquay. De windkracht is niet al te overvloedig, we maken een rustige vaart, het schip ligt rustig in het water.

Tegen het middaguur is Jacqueline weer wat aanspreekbaar.

Ik breng haar de lunch + thee "op bed", wat erg op prijs gesteld wordt. Ik kan het me zelf nog wel herinneren van "vroeger" toen ik zelf ziek en ellendig van zeeziekte in m'n kooi heb gelegen, hoe dankbaar ik was dat m'n zeilmaatjes acht op mij sloegen. Nu waren de rollen omgedraaid, en was het mijn taak me zorgzaam op te stellen voor m'n medeschepeling..

Later op de middag was de wind zo gering dat de motor voor een paar uur aanging.

Tijdens de avondmaaltijd schakelde de schipper de motor uit om het schip gewoon te laten dobberen.

Het kon geen kwaad, er is ruimte genoeg om ons heen.

Het water is "zo glad als een spiegeltje".

Schuin vooraan aan stuurboord neem ik aan de oppervlakte een drijvend voorwerp waar, dat ik kijkende door m'n van Jeanine's vader geleende kijker als een stuk hout afdoe.

Maar dit is onjuist, anderen nemen los van mij dit verschijnsel ook waar. Het blijkt van dierlijke aard te zijn dat traag voor ons uit zwemt. Aan de rugvinnen te zien blijkt het een haai te zijn van wel 4 meter lengte.

Het dier blijft een tijdje in ons waarnemingsbereik, doch op zeker moment verliezen we toch het contact.

's-Avonds gaan we op een paar honderd meter afstand van de kust voor anker, want het plaatselijke haventje valt tijdens eb geheel droog.....

Om ca. 22.45 uur gaan een aantal schepelingen naar de wal met de tender om rond middernacht weer aan boord te komen.

Ik had geen behoefte gehad om mij te laten vollopen met alcohol houdende drank in het naburige havenplaatsje, en ben ca. 23.30 uur ter kooi gegaan.

Zondag, 09 juli 1995.

Bij het aan boord gaan wordt er een als grapje bedoelde opmerking door deze of gene gemaakt omtrent te gaan zeilen, en een ander doet nog een duit in het zakje.

Het gevolg is dat Jaap dit als een verzoek ziet van de groep om te gaan zeilen.

Het resultaat is dat de zeilen en het anker omhoog gaan.

Tijdens het eerste uur is er weinig wind, maar later gaat het veel beter.

De Tecla maakt nu goede vaart, er wordt zelfs een keer overstag gegaan. Daar ik me al voor de aankomst van de schepelingen van de wal al ter kooi was gegaan heb ik aan al die activiteiten geen deel genomen, en ben blijven liggen.

Misschien was dat een onjuiste beslissing geweest, maar gedane zaken maken geen keer.

Tegen 10 uur is de Tecla in de nabijheid van Weymouth.

Degenen die vannacht aan de zeiltocht hebben deelgenomen melden dat het een fantastische tocht is geweest (waarvan nota).

Tegen 13 uur kunnen we de door de havenmeester aangegeven en gereserveerde plaats aan de kade van Weymouth afmeren. Net als de eerste dag toen ik aan boord kwam is het zeer, zeer warm weer.

Merendeel der passagiers (minus Cor en ik zelf) gaan naar het zeer mooie, brede en lange strand en gaan zwemmen en/of zonnebaden.

Ik ga met Cor een wandeling door Weymouth maken.

Om 17 uur is iedereen terug aan boord om de Tecla schoon te maken voor de ontvangst van de volgende groep (waarvan ik ook deel van zal uitmaken). Ik maak me nuttig om alle kussens van de banken van/naar het dek te brengen en uit te kloppen.

Na een grondige dweilbeurt van de gang zit m'n corveetaak voor deze reis erop.

Anderen "mesten" de keuken uit, lappen de wanden en de plafonds.

Om 20.30 uur (Ned. tijd) hadden we een afspraak gemaakt om in het eetcafe de "kings Arms" te gaan eten.

Martin Taylor zwaait hier de scepter in deze uit de 17de eeuw afstammende pub.

Jennie had een menukaart aan boord.

De maaltijdkeuzes werden een paar dagen van te voren per telefoon doorgegeven aan de pub.

De maaltijd verliep in een gezellige en warme sfeer.

Rond middernacht gaan we terug naar de Tecla.

Maandag, 10 juli

De dag van het afscheid van de eerste groep.

Het ontbijt is om 07.45 uur, afruimen, de bagage naar het dek.

Douche + vloer reinigen van de hut, beddengoed naar de wasmand.

Om 09.15 uur staat Frank de chauffeur met de bus weer gereed op de kade om de passagiers uit te wisselen.

Snel wordt nog met Cor en Dorrette (waarmee ik vaak en prettig heb opgetrokken) de naam en telefoonnummergegevens uitgewisseld.

[Cor Hoeftgen 079-210481 / Dorette Bremers te Heemstede.]

Dorette heeft laten doorschemeren dat deze iets als een foto-reunie wil houden in Heemstede.

Ik neem afscheid van de groep en zwaai ze uit.

einde van reis 12

=====

De nieuwe groep komt aan boord. (7 heren en 3 dames)

We stellen ons aan elkaar voor. I.v.m het weer wil het grootste deel naar het terras/ pub /strand.

Met m'n hutmaat Olaf ga ik een wandeling maken door Weymouth.

De meeste groepsleden treffen we later aan op het terras dat we eerder afgesproken hadden. Daar eten we gemeenschappelijk wat.

We kunnen n.l pas om ca. 18 uur terecht aan boord.

De hutten zijn/worden nu gereedgemaakt voor de ontvangst van de nieuwe schepelingen. We hebben extra eters aan boord.

Het zijn familieleden van Jennie of Peter R. Legg (de nautisch fotograaf die in de Kings Arms een kamer heeft.)

's- Avonds was ik uitgenodigd (op 09 juli) om mee te gaan naar het huis van Peter's broer. Deze heeft een video van een BBC tv programma van een historische opname uit 1929 betreffende een zeetocht van een 4 masterbark van Hamburg naar Zuid Amerika.

Het blijkt een monster van een schip te zijn met z'n 4 masten met elk 6 dwarsgetuigde zeilen op iedere mast.

De lengte van het schip was ca. 100 meter.

Het gewicht van het schip tezamen met de lading bedraagt 8000

ton. (!) Ondanks deze zware lading en zeer grote zeiloppervlakte werd er een snelheid van 17 mijl per uur gehaald, en dit is

ongehoord...

De film gaf een beeld van de ontberingen van de zeelieden van weleer tijdens de stormen op de open oceaan.

De reden dat ik dit graag wilde zien is gelegen dat grootvader Bender tijdens z'n carrière bij de Ned. marine gelijksoortige zeilreizen gemaakt heeft om kaap Magelhaan en Zuid Afrika heen, zij het ca. 30 jaar eerder.

Dinsdag, 11 juli

Na het ontbijt wordt er door Jaap uitgelegd hoe het zeilen van een logger in de praktijk in z'n werk gaat.

Voor de eerste keer gaan voor deze groep de zeilen omhoog voor een oversteek naar de Franse haven Cherbourg.

In de morgenuren maken we redelijk goede vaart, doch in de middag is het knudde met de wind en moet de motor bijspringen om de vaartijd te beperken.

De lunch en het diner wordt op zee genoten.

's-Avonds laat als het al donker geworden is gaan we voor anker in de voorhaven van Cherbourg waar er overnacht wordt.

woensdag, 12 juli 1995

Om 08.30 uur gaat de sluis tot het "bassin commercial" open voor inkomende en uitgaande schepen. We liggen nu "voor de wal."

Snel spoed Eldor (de jongste maat van Jaap) zich naar de plaatselijke boulanger om overheerlijke verse, Franse croissantjes voor het gehele schip te kopen... Ze smaken inderdaad prima!. Na afloop van het ontbijtcorvee gaan we met z'n allen wandelen. Als eerste in de richting van het fort (oorlogsmuseum) dat zich boven de stad bevindt op een rots.

We genieten daar van het uitzicht. We gaan het museum zelf echter niet in.

Daarna dalen we weer af naar de oude binnenstad waar we neerstrijken op een terras. We drinken het eerste drankje op Frans grondgebied. Daarna gaan velen op jacht naar een "flappentap" (geldautomaat).

Nu loods ik m'n mede schepelingen (dank zij mijn eerdere ervaringen) naar een bakkerij met vele lekkernijen.

We maken allemaal onze keuze, en smullen ervan.

Na weer een uurtje gelopen te hebben strijken we nogmaals op een terras neer. Het is net als de eerste dag van de vakantie heel erg warm en zonnig. Tegen 16 uur zijn we weer terug bij de Tecla.

Na een uurtje rusten ga ik op zoek naar ansichtkaarten en Franse postzegels voor de gewaardeerde achterban.

Nadat ik deze geschreven en gepost heb loop ik door naar een plein achter de boulevard met een grote (nu niet werkende) fontein en een theater.

Daar staat sinds jaar en dag een creperie.

Ik bestel er een met heerlijke confiture, welke heerlijk smaakt.

Ik ga weer aan boord.

Na het avondmaal gaan we met hoogwater door de sluis, voor een vaartocht naar het eiland Alderney.

De wind is niet al te krachtig, de motor moet nu weer bijstaan terwijl we onder vol zeil zijn.

Ik krijg van Jaap nu de stuurwacht opgedragen die ik vervul tot een paar mijl voor de ankerplaats van Alderney.

In de tussentijd is het begonnen te regenen (de enige echte grote bui regen die ik dit jaar op m'n hoofd heb gehad) en ga "in vol ornaat" (alle regenkleding inclusief laarzen aan)

Ik heb die "rotlaarzen" tenminste niet onnodig meegenomen dit keer. Zodoende heb ik de stuurwacht toch nog tot een goed einde gebracht.

Donderdag, 13 juli

De duisternis is nu gevallen, op het licht van de bakens en de vuurtoren koersen we af op de ankerplaats in de baai van Alderney.

Na het aftuigen en voor anker gaan begeef ik me om 02 uur ter kooi. Om 08 uur sta ik op voor de corveedienst tezamen met Louis en Chiel.

Om 10 uur boordtijd gaan we met de watertaxi aan land.

In de hoofdplaats St. Anne lopen we er doorheen en strijken uiteindelijk neer op een terras. Daar wordt heerlijke koffie of warme chocolademelk gedronken. Een enkeling neemt daarbij nog een stuk chocoladecake, eigen fabrikaat van het restaurant bij... Degenen die kaarten gekocht hebben zijn nu druk doende deze te beschrijven en later te posten voordat we weer met de watertaxi aan boord van de Tecla gaan.

We moesten van Jaap weer om 13 uur aan boord zijn.

Door een vergissing onzerzijds met de omrekening Eng. tijd in Ned. tijd kwamen we een uur te vroeg, gelukkig niet andersom, aan boord.

Aan boord gekomen kon ik van de gelegenheid gebruik maken om voor de corveedienst aanvangt nog 1 uurtje in m'n kooi te gaan liggen. Toen iedereen aan boord was echter vertrok Jaap gelijk voor een zeereis naar Guernsey.

Op de afgesproken tijd van 13 uur kwam ik uit m'n kooi en konstateerde dat alle zeilen al stonden.

Ik ging toen aan het werk om de lunch te helpen realiseren.

Jennie had een aardappelsalade bereid en er was Franse pathe.

In de avonduren kwamen we aan in de haven van St. Peterport.

Om ca. 22 uur gaat er een groep naar de wal waarvan een deel tegen 24 uur met de watertaxi aan boord komt.

Ik blijf aan boord, ik heb St. Peterport wel vaker gezien..

vrijdag, 14 juli (nationale feestdag van Frankrijk)

Daar de tender (boot met buitenboordmotor) aan land gebleven was komt om ca. 03 uur de laatste groep (al of niet met drank op) aan boord. We ontbijten om 08.30 uur, en er staat een goede wind.

Zeilen zetten, anker op is het devies van de schipper Jaap.

De wind is vandaag zo krachtig dat de topzeilen vandaag niet gebruikt kunnen worden.

Het wordt een heerlijke, goed bezeilde dag waar we tegen 17 uur in St. Hellier op Jersey bij eb aankomen.

Het is vandaag zelfs doottij, er staat nu nog maar 2.80 meter water onder de kiel van de Tecla.

Het wordt nu vloed. Na afloop van het diner (2 uur later) staat het water al NEGEN METER HOGER.

De vloed komt op het maximum totaal 11 meter hoger boven het doottij, dit verschijnsel komt 1 x per maand voor.

Het is een vreemd gezicht het schip eerst in de "diepte" en naar een paar uur gelijk met de kade te zien liggen.

Na 22 uur gaan we met de groep naar de pub.

Zaterdag, 15 juli.

Om ca. 00.30 uur ben ik weer aan boord. Eldor, Jaap's maat (van 18 jaar) ging met mij mee terug naar het schip.

Hij blijkt een bijzondere handigheid te bezitten om veilig aan boord te kunnen komen.

Daarna regelt hij voor mij de loopplank, ik kom zodoende ook veilig aan boord.

Aryan, de andere maat van Jaap komt later met de rest van de groep aan boord. Eldor, (die wacht hield aan dek) zorgt samen met Aryan dat alle passagiers veilig via de loopplank aan boord komen...

Het is die morgen in een z.g 'vrij' ontbijt voorzien d.w.z tussen 09 en 11 uur. Na een heerlijke douche ga ik om 09.15 uur eten.

Met een aantal mensen die ook vroeg ontbeten hebben gaan we naar de stad. Louis, Chiel en Olaf gaan proberen een auto te huren. Met Anita en Herma loop ik op. Eerst worden er kaarten voor de achterban gekocht. De dames blijken achteraf een naastgelegen winkel binnengegaan te zijn, ik heb echter niet geheel goed opgelet.

Door een onnodig misverstand ben ik ze kwijtgeraakt.

Ik loop de straat verder door om te zien of ze daar mogelijk lopen. Als dit niet het geval blijkt te zijn ga ik wat door de hoofd winkelstraat lopen, en maak er wat dia's van de gebouwen. De dia's van St. Hellier die ik in mijn bezit heb zijn van een vliegvakantiereis met de NCRV uit 1979.

Ik loop daarna terug naar het busstation. Ik zie de dames daar ook niet.

Deze blijken wel op mij gewacht te hebben en onverrichter zake met de bus naar de dierentuin gegaan te zijn.

Ik ga er ook heen, net als in 1979.

Ik logeerde toen in een hotel nabij de vuurtoren van Corbiere. De doelstelling van deze dierentuin is dieren te fokken welke in de natuur een bedreigt bestaan leiden.

De jonge dieren worden dan met andere dierentuinen in de wereld uitgewisseld om inteelt te voorkomen.

Verder zet men dieren terug in de natuur.

Deze dieren komen aldaar weer tot voortplanting...

Na een busreis van 30 minuten in noordelijke richting kom ik bij de Zoo aan. Ik koop mijn kaartje van 4,5 pound en ga de tuin in. Bij toeval kom ik ook de automobilisten tegen, ik sluit me bij hun aan voor de rest van de dag.

Na afloop van de dierentuin gaan we naar het noordelijkst gelegen boulay bay. Tijdens de heenvaart hadden we deze baai ook al gezien.

Hier staat ook het huis dat in een van de wat oudere James Bond films is gebruikt.

Dit huis hebben we inderdaad gezien, maar James was niet thuis. Op een terras in Boulay bay hebben we gemeenschappelijk geluncht. We maken nu een tocht "met de wijzers van de klok mee".

Via St. Hellier rijden we naar een plaatsje aan de Alumbay.

Daar nuttigen we een drankje. De afstanden zijn op Jersey niet zo groot.

Er wordt nu doorgereden naar Corbiere, bij de vuurtoren.

Daar houden we een foto en ijseetstop.

We gaan de weg weer retour naar het schip en parkeren de huurauto op de kade.

T.g.v het tij, het is nu eb, kunnen we de Tecla echter niet op. Het waterniveau in de haven is te laag om de loopplank uit te kunnen leggen naar een van de bordessen die in de havenmuur zijn uitgelaten.

Na 35 minuten wachten staat het water al 1,5 meter hoger dan eerst, we kunnen nu via de loopplank en het laagst gelegen bordes aan boord van de Tecla komen.

Ik ga een uurtje in n'n kooi liggen. (Daar is het immers vakantie voor). Ik loop de corveeploeg anders toch maar voor de voeten.

Er wordt uitgebreid gedekt en gegeten met soep ,hoofdgerecht, een kaasplateau als tussen- en ijs als nagerecht toe.

Daarna volgt dan nog de koffie met al of niet een "neut" voor de liefhebbers. Als ik dit opschrijf is het al middernacht geworden. Wegens de zeer geanimeerde en lange tafelen is niemand vanavond naar de pub geweest.

De huurauto wordt eerst nog teruggebracht naar de verhuurder...

Zondag, 16 juli

Jaap heeft afgekondigd dat er om 08 uur afgevaren wordt.

Wegens het vervullen van de corvedienst moet ik dan om 07 uur

opstaan. We gaan een zeiltocht van zeker 70 zeemijl maken richting het vaste land van zuid Engeland. Waarschijnlijk wordt de bestemming een ankerplaats nabij het eiland Wight. Er staat veel wind, we maken goede vaart. Door de meestromende zeestroom maken we 11 mijl over de grond. De snelheid alleen over water is 7 mijl/ uur. Zolang het lekker warm is blijf ik aan dek, ik heb zelfs stuurwacht gedaan. Later ben ik in m'n kooi gaan liggen, daar ik aan dek gemist kon worden. Wegens het deinen door de zeegang moet m'n corvee worden waargenomen door iemand met meer zeebenen. Tijdens het diner gaat het toch niet goed met mij, vissen voeren is het resultaat... Ik blijf verder lekker in m'n kooi liggen om erger te voorkomen, dat bevalt me het beste. (+/- 20.30 uur) Ik hoor aan dek veel kabaal, maar ik kan de oorzaak ervan niet thuisbrengen. Jaap geeft korte, krachtige instructies. Er is wat met de giek van het grootzeil aan de hand. Achteraf verneem ik, en zie zelf dat het scharnierpunt van de giek met de voormast is afgebroken. Het scharnierpunt wordt ook wel 'lummel' genoemd. Wonder boven wonder was het topzeil gelukkig niet gehesen in de voormast. (anders kan het grootzeil niet snel gestreken worden). Met spoed is toen het grootzeil gestreken en de giek voorlopig bij de mast vastgezet. Om ca. 23 uur komen we aan op de ankerplaats van Swanage, waar we de eerste reis ook al geweest zijn.

Maandag 17 juli.

Door de noodzakelijke reparatie was een vroeg vertrek uit Swanage niet mogelijk.

Vroeg ontbijten was derhalve voor de passagiers ook niet nodig. Dit was niet tegen dovemansoren gezegd.

De eerste passagier kwam om 10 uur. Na een heerlijke douche ging ik ook ontbijten.. Jaap echter was met een aantal helpers al om 09.30 uur bezig gegaan om de gebroken lummel te repareren door dit elektrisch te lassen, wat wonderwel gelukte.

+/- 12.30 uur was alles gereed en weer geheel gemonteerd.

Het anker kon op, de zeilen erbij.

Voor etenstijd 's-avonds komen we in de haven van Yarmouth aan, waar de Tecla het vertrouwde plaatsje naast de veerboot krijgt. Ik doe vanavond avondcorvee, daar ik op 16 juli verstek heb moeten laten gaan.

's-Avonds beoefenen we in de plaatselijke pub de populaire sport van het "pintje pakken". Om middernacht (23 uur Engelse (sluittings)tijd) gaan we richting van de Tecla.

Dinsdag 18 juli

Ik ga nog lang niet slapen, ik ga Jeanine nog bellen hoe het er mee staat.

Ik hoor van haar over een onwillige wasmachine met kuren, en tante Dora die voor haar ogen naar het ziekenhuis moet.

(staaroperatie). Om 01 uur lig ik ook in m'n kooi.

Vandaag blijven we in Yarmouth liggen, we gaan allemaal passagieren. Een paar gaan in de middag paardrijden in een manege. Vijf heren, t.w Fred, Louis, Lud, en Olaf (van de "Yersey"-groep) gaan tezamen met Ettiene (zoon van Jaap's zuster) met de bus een rondrit over het eiland maken.

We rijden eerst naar Freshwater, vervolgens langs de gehele zuidkust langs.

Deze is zeer heuvelachtig, en het is sterk bewolkt weer.

De mistvlagen komen zelfs over de weg en door de boomtoppen heen. Bij de plaats Shanklin verlaten we de bus voor een lunch stop.

Daar willen we de trein nemen naar de plaats Ryde.
Onderweg is er dan een aansluiting op een stoomtrein.
Het blijkt bij het spoorstation aangekomen dat de trein wegens staking niet rijdt vandaag, er wordt in vervangend busvervoer voorzien.

We rijden echter voor die stoomtrein te ver door, of de buschauffeur heeft niet optijd bij de juiste halte waarschuwd.
De stoomtrein laten we voor wat het is.

In Ryde aangekomen nemen we een aansluiting naar Newpoort, de hoofdplaats van het eiland Wight.

Daar aangekomen nemen we de tijd om in een pub nog wat te drinken.

In Newpoort komen we ook Anita tegen, ze rijdt met ons mee terug naar Yarmouth.

's-Avonds is er een uitgebreide (en laatste avondmaaltijd) aan boord van de Tecla. (Morgen gaan we immers buiten de deur eten.)

Woensdag, 19 juli.

Om 09 uur ontbijt, om 10.30 uur vertrek uit de haven van Yarmouth. De fok, het grootzeil en een topgaffelzeil in de voormast gaan omhoog. We varen met ruime wind, de kluiver blijft omlaag. De kluiverboom die voor het binnenlopen van de haven binnengenomen was wordt weer geheel uitgeschoven.

Dit was gedaan wegens de beperkte manoeuvreerbaarheid in de haven van Yarmouth.

Naderhand gaan toch alle zeilen omhoog.

tegen 15 uur komen we aan in de Marina Village te Southampton.

We drinken eerst thee, daarna wordt het gebruikelijke grootcorvee gedaan. Ik heb me net als de vorige reis opgeworpen om weer de kussens van de banken uit te kloppen.

Het is zeer warm weer van zeker 25 gr. of nog veel meer.

ik heb tijdens het kloppen m'n shirt en hemd uitgedaan en ingesmeerd met zonnebrandcreme.

Na zekere tijd komt aan het corvee ook z'n einde.

Een aantal schepelingen gaan zover om zelfs zwemkleding aan te gaan doen en begeven zich daadwerkelijk te water in de haven.

Het bootje ligt als op/afstappunt naast de Tecla.

ik kleeft mij ook om en ga via het bootje te water.

In het begin voelt het water koud aan, doch na een paar minuten is de huid hieraan gewend. Na 10 minuten verder ben ik echter nog de enige die nog in het water is, de anderen houden het voor gezien.

Ik ga langs de boot baantjes trekken in vierkanten van ca. 50 x 50 meter.

Verder van het schip af is het water wat aangenamer van temperatuur dan dicht bij de Tecla. Op een mogelijke mistelling na heb ik 12 vierkanten gezwommen alvorens ik via het bootje aan boord van de Tecla kom.

Het valt heel niet mee om erin te klimmen.

Onder het bootje ontbreekt een afzetpunt voor mij.

Met enige hulp van Eldor lukt het uiteindelijk wel.

Volgens waarnemingen van anderen moet ik zeker 1 uur in het water gelegen hebben. Zodat de afgelegde afstand ruimschoots boven de 2 kilometer moet liggen. (12 * 4 * 50m = 2400 meter)

Voldaan ga ik onder de drinkwaterspuit staan die aan dek is om de watertanks weer tot de nok te vullen voor de komende reis.

De lage zeewatertemperatuur maakt het dat het zoetwater niet echt als koud ondervonden wordt.

Daarna ga ik me in de hut met lekker warm water douchen + haren wassen.

Dit geeft op de stenen vloer van de hut zoveel vochtigheid (natte, druipende zwembroek e.d) dat ik gelijk maar de gehele vloer aflap met een dwijl. Dan behoeft dit morgenochtend niet meer gedaan te worden..

Om ongeveer 20 uur gaan we met de gehele groep de marina in om te zien of er een restaurant is waar we gemeenschappelijk kunnen dineren. Dit is ons echter niet gelukt, we gaan de stad in en vinden na 15 minuten een geschikt restaurant.

Ik bestel biefstuk met rodewijnsaus + champignons dat me zeer goed smaakt.

Velen doen dit (de steak) met mij, doch anderen doen zich te goed aan een of andere "burger" met patat.

Na afloop gaat de groep nog de marina in voor ijs of drank of zo. Het restaurant had n.l geen voorgerecht of dessert op de kaart. Daar het al 23 uur was geworden besloot ik dit laatste niet te gaan doen, en begeef me aan boord om o.a dit relaas af te maken van deze woensdag.

Donderdag 20 juli.

Ik heb voor het laatst keer dit jaar ontbijtcourvee.

Dit vangt om 07.30 uur aan. ik moet i.v.m de voorbereiding al vroeger dan 07 uur uit m'n kooi. Het is wel een beetje vroeg voor de vakantie, maar het kan nu eenmaal niet anders.

Mijn grote tas heb ik al gepakt en gesloten.

In de kleinere (slaapzaktas) gaan de slaapzak + radiospullen + flitser + toiletgerei en de handdoek en kleinere zaken die op het laatst pas ingepakt moeten worden.

De kleine tas kan uiteindelijk ook gevuld en afgesloten worden.

In de kleine tas moest wat meer geborgen worden dan gedacht was.

Op het laatste moment heb ik toch wat meer zaken in m'n grote tas overgebracht.

Om 09.15 uur stond al onze bagage op de kant, en om ca 09.45 uur in de bus. Frank de chauffeur bracht ons naar Lyndhurst (net als vorig jaar). Na een stukje door het dorp gelopen te hebben gingen we gezamenlijk koffiedrinken.

In tegenstelling tot vorig jaar is de groep merendeel bijelkaar gebleven.

Daarna liepen we verder in westerlijke richting het dorp uit en we zetten ons neder onder een lommerrijke boom in schaduw.

De temperatuur was voor de 3de achtereenvolgende reisdag (voor mij dit jaar) boven de 25 gr. C.

Na het rusten gingen we van 13.30 tot 15.30 lunchen.

Daarna liepen we het gehele dorp door in oostelijke richting (naar Southampton) naar de andere zijde.

Op de aanwezige heide lopen binnen een afgeschermd gebied paarden in groepen los rond. ("scharrelpaarden")

We waren vandaag tot niets in staat, en weer moest een grote lommerrijke boom op een heuvel een oplossing brengen.

Om 18 uur een drankje, en om 19 uur een eetafspraak met de gehele groep. In de tussentijd loop ik de hoofdstraat nog eens door.

Ik heb n.l in een winkel prachtige placemats gezien, en er is een goede aanbieding van 6 stuks voor 4,5 pound.

Ik heb dit jaar totaal 10 exemplaren "ingeslagen" voor de achterban.

Vorig jaar had ik er te Swanage veel te weinig aangekocht.

Dit jaar moest ik dan m'n slag slaan, en met succes.

ik schrijf ook nog de laatste 3 kaarten naar Dini Tukkers, (van de Teclareis vorig jaar), Jeanine (m'n liefje) en naar m'n 5-jarig nichtje Ildiko. Zij is 5 jaar, en dol op paarden.

Ik stuur haar dus een "paardenkaart" met een verhaaltje erop omtrent de omgeving van de New Forrest.

Om 20.30 uur gaan we rijden naar Dover, om 22.30 uur een plas, eet en drinkstop ergens onderweg.

Rond middernacht is de aankomst te Dover.

Vrijdag 21 juli.

Bij de boot heb ik moeder van der Brug gebeld om te zeggen dat ik in aankomst ben. Jeanine is n.l niet bereikbaar (permanent bezettoon)

We hebben de boot van 02 uur naar Callais welke om 02.20 uur aldaar aankomt.

Weer stappen we in de bus, de verlichting gaat uit om de reizigers te laten rusten. Om 05.30 uur komen we aan in Rozendaal. Daar wordt eerst afscheid genomen van reisgenoten die een andere richting uitgaan dan de mijne.

Ik kan een lift krijgen van Lud die in Veenendaal woont en z'n auto in de buurt van het station heeft staan tot Utrecht.

Daar stap ik op de trein naar Amsterdam-Bijlmer.

Vandaar ga ik met de metro naar Holendrecht, naar Jeanines huis, alwaar in om 08.30 uur voor de deur sta.

Daar wordt ik van harte en met open armen ontvangen.

De wasmachine van Jeanine is afgelopen week kapot gegaan.

Op 24 juli komt de reparateur dit herstellen.

Al mijn was moet dan op Haardstee 106 gedaan worden, (1.5 km noordelijker gelegen t.o.v Jeanines woning.)

Blanca, de vriendin en bovenbuurvrouw van Jeanine hoort dit en biedt aan om een deel voor ons te wassen in haar wasmachine.

Zo gezegd, zo gedaan.

Op het station van Utrecht heb ik nogmaals geprobeerd om Jeanine te bereiken, doch zonder resultaat.

Achteraf zag ik, toen ik al bij Jeanine binnen was dat de hoorn na afloop van een gesprek met haar moeder niet goed op het telefoontoestel was opgelegd.

Daardoor kon Jeanine mij ook niet ophalen van het station.

Zaterdag, 22 en zondag 23 juli 1995.

Merendeel van de inhoud van de koffer is nu gewassen, schoon en droog, inclusief de slaapzak.

Alles is weer gereed voor een volgende vakantie.

Einde van het reisverhaal van de ervaren Amsterdamse zeezeiler
Fred Bender.....